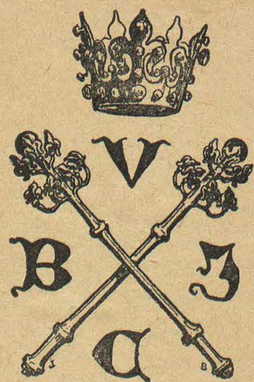

X. Augustyn Ozacki

Jasna przy ciemnej nocy Jutrzenka w dzień wesołego Przemienienia Pańskiego zjawiona, żywa ....y niegdy Jmci P. Heleny z Grudowska Zielińskiey etc.

Warszawa. 1648.

V
B
J
C

IASNA
Przy ćiemney nocy
IVTRZENKA
W dźień wesołego Przemienienia Páń-
ſkiego, ziáwiona;

ZYWA
Wielmożney niegdy Iey Mći
PANIEY HELENY
Z GRVDOWSKA
ZIELINSKIEY,
Stárośćiney Ciechánowſkiey,
FIGVRA,

Ná żáłobnym wyſtáwiona Grobſtynie;
Potomnym czáſom,
W KOSCIELE BERNARDYNSKIM
Klaſtorá Práſnyſkiego,
Przez X. AVGVSTYNA CZACKIEGO *tegoż Zakonu Káznodzieie,*

Roku Páńſkiego 1648. dniá 6 Sierpniá
PVBLIKOWANA,
A w tymże Roku, z dozwoleniem Stárſych, do Druku podána.

Subducti terris ſpeculemur cœlum vt ductu ſignorum cœleſtium, gubernante Chriſto, flante Spiritu ſancto, euictis voluptatum ſpumis, ſuperatis vitiorum fluctibus, atque omnium delictorum naufragiis euitatis, lucrum vitæ, & gaudia Reſurrectionis intremus. *S. Pet. Chryſol. Ser. 8.*

WIELMOZNEMV,
A mnie wielce Mćiwemu PANV,
y Dobrodźieiowi,
Jego Mći

P. LVDWIKOWI ZIELINSKIEMV

Ciechánowſkiemu, &c. &c.
STAROSCIE.

Dziecznym promieniem odźiána Iáſność, gdyby miáłá rozum, płákáćby bez wątpienia muśiáłá, gdzieby zawiſna reką złotogorące świátłośći koſy, w ßczupłą ſtoczywßy konchę, w niepámięć wieczną podáłá.

Quid tibi diuitiæ, ſi non conceditur vſus?
Ná coż bogáctwá, w ćiemnych záwárte táráſách?

Według Philoſophow, Lux prima qualitas eſt. Sed quomodo lux, ſi in tenebris eſt? Quomodo lux, ſi non tollit obſcuritatem? *W requiálney trunnie, czás niemáły, záßpuntowána, płákáłá ziemiá.* Tenebræ erant ſuper faciem abyſsi. *Gen. 1.* *Aż dopiero ná okazánie ſie świetnych Plánet Niebieſkich,*

ſkich,

Ambr: lib: 1, Exam: c. 9.

ſkich, wyrwawſzy z czarney oney, w ktorey byłá złożona, y okropney, Tumby, w pożądane ſię przyodziałá świátło: Mundi enim ornatus, à lumine exordium ſumpſit.

Nie záwiodę ſię, Wielmożny Mćiwy Pánie Stárosto, żeś IVTRZENKI *tey iáſney, ode mnie præſentowáney, nie dla czego inego, ná niepomnym Zodyáku zoſtawiáć niechćiał; tylko, ábyś okropną ćiemney Domu twego żáłoby chmurę, precż rospędził.* Aurora enim, diei clareſcentis exordium eſt, & primus aëris ſplendor. *Páńſka tedy przymuſzony instáncyą, wiec z wyráżnego Przełożonych moich poruczenia. y woley, nie lękáiąc ſię* Cenſorinas liuidorū fauces, medias inter eclipſes & Syrtes, exorior, *ná tym Pápierowym, Wielmożney ś. pám: Iey M. Pániey* HELENY ZIELINSKIEY *Stârośćiney Ciechánowſkiey, Małżonki Wmći mego Mćiwego Páná, żyćia, Zodyaku, świetną záſadzáiąc Iutrzenkę; onęż w potężną Wmći mego Mćiwego Páná, oddáię, y ſkładam protekcyą; Wielmożnemu Wmći mego M. Páná Domowi,* ſereniſsimam interim, & clariſsimam perennis felicitatis Auroram, *vprzeymie winczuiąc, y z ſercá życząc. W Wárſzáwie dniá 16 Listopádá, Roku Páńſkiego* 1648.

Isid. c. 5. (margin note)

Wmći mego wielce Mćiwego Páná

vprzeymie życzliwy Bogomodlcá
y sługá

X. AVGVSTYN CZACKI
Zakonu Bráciey Mnieyſzych
Obſerwántow Káznodzieiá.

Quaſi meridianus fulgor, conſurget tibi ad veſperam, &, cùm te conſumptum putaueris, orieris vt Lucifer. Iob. 11.

Iáko iáſność południowa, wznidźie tobie pod wieczor, á gdy ſię będźieſz mniemał być zniſzczonym, wznidźieſz iáko Iutrzenká.

MIſterna/ w Niebieſkich záſadzona Trionách Aſtronomia/ Słucháczu pobożny/ wieſzáiąc ſię po Plánetách/ á z nich táiemnice wyczerpuiąc/ *euentus rerum ex Aſtris indicat*; wſzytkie przygody/ wyrokom Boſkim przypiſuiąc. Ták nam iśćie nic dobrego ná ten ninieyſzy rok 1648. niewrożyłá: iákoż y rzeczą ſámą wſzytko złe wywrożyłá; wyſtáwiwſzy ná Horyzonćie náſzym czworo záćmienia ſtráſzne/ y Rek ten/ Przeſtępnym (ácz go przeſtąpić trudno) mianowawſzy. Wielkież to Záćmienie/ ktore złote Korony Polſkiey Jábłko zábrudziło! Ciężkaż to y nieznośna Eclipſis, dla ktorey iáſno-oki Orzeł brudno zczerniał; á pátrząc ná Koronę bez Głowy/ y głowę bez korony/ krwáwe łzy toczyć muśi! Stráſzne y nieprzyiemne Clima, ktore/ nie iedno Słonce/ nie ieden Mieśiąc/ ále ták wiele Káwálerow odważnych y iáſnych/ ták wiele walecznych y bitnych Rycerzow/ záćmionych y zágáſzonych widzi! Názbyt przeſtępny/ y áffektácyom ludzkim przećiwny. Stárek/ przy zgrzybiáley

biáłey stárośći y látách swoich sprochniáłych / rádby w pożądá-
nym odpoczął grobie ; ieno że vporczywa śmierć / intromissiey
śego przyimowáć niechce: ow od wesołey kwitnących lat młodych
swiebody / rád nierád vstepuie; bo go śmierć ztámtąd / hártow-
nym potegi swey porywá hákiem. Nic v niey w Armáte obfi-
tuiące Blokauzy: niey szyrokie / zbroynym otoczone żołnierzem
polá. Trzystá / sześćdźieśiąt y pięć dni mamy w Roku: ktoremi
iáko on ták wiela (według Anátomistow) członkow / związány
człowiek / iák w szyku stoi / w pilney stráży Adwersárza swoiego co-
dźiennie máiąc; ktory go ná káżdym plácu / z orężem czeka: záczym
y niedźiw / że co dźień *aliquid in tam magno mutatur orbe.*

[Mutatur rerum facies, mutatur & ordo.]

Niebieskich dwánáśćie zbierow przy Słońcu stoiących / zbun-
towáwszy sie spornie / *Hemisphærium* násze *ad libitum* pladruie / y
mocne przećiw niemu zásádzá szánce. Jeżeli kogo zuchwáły / y
ćiekáwy Aries niedráśnie rogiem, mrukowáty podobno Taurus,
calce sua zdeptawszy zetrze : ieżeli nie rozkwila Gemini ; opáczny
podobno vszczypnie Ráczek : ieżeli komu pobłaży Libra ; podobno
Niedźwiádek pogrozi iádem : á ieśli y ten zfolguie podczás ; chy-
bki / á łuczny Strzelec / hártowną w serce záwiedźie strzáłe. Mą-
drzec / ácz krotko / Pogáński Medrzec / ták to zámknął: [*Necesse est*
Arist. *superioribus latronibus mundum esse contiguum, vt inde omnis virtus*
deriuetur,]

W tym tylko (ieśli sie iey przymowić godźi) poniekąd po-
błądźiłá / że dni káżdemu mieśiącowi nádáwszy / áni wspomniáłá
nocy / ktorá wiásny dźień Przemienienia Páńskiego / w Domu
Wielmożnego J. M. Páná Ludwiká Zielinskiego / Stárosty Cie-
chánowskiego stánąwszy / Wielmożna s pámięći Jey M. Pánia
Helene Zielinska Starośćina Ciechánowská / żywą w vmárłą prze-
mieniłá. Strászna ż to tránsfigurátia / y od támtey dáleko ro-
Matt: 7. żna. Tám bowiem [*vox Patris de nube audita est.*] á tu płáczliwe
zewsząd Threny słyszym. Wielmożny / tu pozostáły Málżonek /
kocháney iuż postrádáwszy Małżonki; Jáśnie Wielmożny Dom
Ich

Ich MM. PP. Záwádzkich / pobożney śiostry; pokrewni powin-
ney; sąśiady miłey sąśiedźi; vbodzy Dobrodźieyki; poddáni Pániey
swey: żáłobną záczynáć muszą mutete. Tám / ná Thaboreiskiey gorze.
Resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem facta sunt, sicut nix. Mat: 7.
tu / wszytek dom ćiemny / kátáfalk czarny / trunna żałobna. Jednym
słowem; iáko v Egyptcyan *tenebræ palpabiles, & horribiles* ze- Exod. 10
wszech miár tu pánuią. Zbrudniáła / od vmártwienia / á wyschła In vita
od postow / przed Elpidyuszem Stárostą Rzymskim / stáwiono eius.
niegdy Sabine świetą; ktorą on / temi słowy przywitał: *Tunè*
es illa Sabina, & genere, & matrimonio nobilissima? Táki ná to od-
nośi respons: *Sum, sed Domino IESV Christo gratias ago, qui me è po-*
testate dæmonum liberauit. Złożoney w tey trunnie żáłobney / Wiel-
możney Jey M. Pániey Heleny Zielinskiey / gdyby kto spytał: *Tunè*
es illa Helena, & genere, & mátrimonio nobilissima? Niezdrożnieby
vczynił; táką bacząc / ktorą śmierć vczyniłá / odmiáne ; zá zdrowie
śmiertelność; zá vrodę / zpruchniáłość / y zgniłość; zá człeká żywe-
go / mártwego y nieczułego trupá / zámieniáiąc. Spytá Málżo-
nek: A tyżeś to Heleno / ktoráś nieodmiennym Małżenskiey vprzey-
mośći áffektem kwitnełá? Spyta Rodzony: *Tunè es illa Helena,*
ktoráś *in vtero Materno,* iedneż miáłá / ziemną społ zápisáną gospo-
dę? Spyta życzliwy Sąśiad: A tyżeś to Przezácna Heleno / ktoráś
vłożone w pámięći twoiey Sąśiedzkie práwá / vmiáłá chowáć?
Spytá Kapłán / spyta vbogi / spyta poddány: *Tunè es illa,* ktoráś
ná miłośierne vczynki / hoyne rece twe / ná káżdym plácu wyćią-
gnione miáłá? Słucháyćie odpowiedźi: *Illa sum, sed gratias ago*
Domino IESV Christo, qui me liberauit è potestate dæmonum.

Przy żáłosnym opárszy sie Dekrećie, żádney ia tu nie czynie
(á to / ábym was nie rozrzewnił /) condolenciey. Ná vkontento-
wánie iednák żáłosnych serc / tu zgromádzonych; z ćiemney y okro-
pney / pożądáną Jutrzenke / iuż wyprowadzam nocy.

PIER-

PIERWSZA CZĘSC.

ZŁotey vrodziwſzy ſie człowiek świebody ſynem / obcemu hołdowáć muśi (lubo to poniewoli) iárzmu. Wiec/ wſpárſzy ſie ná gruntownym wrodzoney ſobie wolnośći/ filárze/ iáko ieno z nieśmiertelnośćią ſwoią wyiechał ná targ/ śmiertelney zárazkárki ſwe / nocy/ náchylić muśiał. O opłákána záprawde/ żywotá náſzego conditiá: że kedy potrzebá zyſkáć/ tám tráćiemy. Wyſzwórowáwſzy ćiemna noc ſwoie ćienie/ á Namiot żálobny wſzytkiemu oraz rozbiwſzy świátu/ dniowa zmorzone zmyſły robota/ ſnem powiązáwſzy/ o ziemie rzuca. Ten odpoczynek/ Alexandri-
Clem. nus Clemens, *Somni gymnaſium, & ſtratum*, káthedra / y łożem
Alexã. śmierći/ máluie: ktora z Requialnym ſtánąwſzy obrzedem / Trun-
Pædag. ne zá Dom/ zá páłác grob/ zá Oyczyzne ſzeroka trzy łokćie ziemie
l.2.c.2. obiecuie/ y rzecza ſáma nádáie. Poſtrzegł tego Kochánek Páńſki/ kiedy śmierć názwał noca/ czyli noc śmierćia: *Venit nox, quando nemo poteſt operari.* Przed ktorym dobrze Homerus, tegoż doyźrzał kiedy dźień z noca nieiáko ſpetał.

Homer. ------nox illum ferrea texit,
Iliad. 4 Luminaq; æternæ clauſerunt feſſa tenebræ.

Jákoſzkolwiek: lubo noc zowie ſie śmierćia/ lubo śmierć noca; oboie nie od rzeczy. Bo/ ieżeli ćiemna noc/ tetryczna/ melánkoliczna/ y ſtráſzna/ ludźiom wiec bywa: wiere y śmierć/ w iedneyże
Ariſt. z noca ſymbolizuie ſforze: *Mors omnium terribilium terribiliſsima.* Noc / chociaż nieproſzona/ po godźinách/ iáko po ſtopniách/ do
Auſon. nas ſie wáli: *Mors, etiam ſaxis, marmoribusq; venit. Nox,* (ieżeli *ethymon verbi* vważymy) *à Noceo deriuatur.* Komuż proſze nie záſzkodźi: kogo pominie:

----Mors æquo pede pulſat
Martial: Pauperum tabernas, Regumq; turres.

Pałace/ fortece/ y Miáſtá / ozdobe ſwoie/ gdy im czás przyidźie/ trácą: odźiáne ślicznym kwiećiem dźiárdyny/ y polá obfite; kráiny

w doſtátki y ludźie bogáte/ pod płáſzczem nocy y śmierći, nie widzą ſwych ſkárbow: źiołá y plánty źielonemi vwieńczone mitrámi/ przy nocnym ćieniu od oczu ludzkich ſą zákryte: wynioſłe pod niebioſá Aloes/ wyſokość ſwoie mgłą nocną pokrytą máią. A śmierć co?

Mors, etiam ſaxis, marmoribusq; venit.

W czym iednak podźiwienia niemáſz. Abowiem śmierć/ według ſtárożytnośći/ ieſt Noctis & Erebi filia; záczym/ że in omnes habet ſecundarium vitæ necisq; imperium, co zá dźiw? śmierćią/ nie pieklem/ w Ráiu człowieká/ Bog ſam ſtráſzył.

Ná Krolewſkim niegdy Bánkiecie/ śmierć mieyſca niemáiąc/ rękę tylko ná śćienie miáſto regimentu záwieśiłá: czym Balthásárá Krolá; á z nim y wſzytkich okrutnie pomieſzałá. *Ap-* Dan. 5.
paruerunt, mowi Text S. *digiti, quaſi manus hominis, ſcribentis in ſuperficie parietis.* Krolu/ czegoż ſie lekaſz? Ná co/ tey nie ſpodźiewáney/ weſelu twemu dopuſzczáſz rumáciey? Gdybyś obaczył/ miecz w zbroyney ręce/ ieſzczeby nie dźiw. Reki z piorem/ przecz ſie ták lekaſz? Powiedźiał ieden: *Signum mortiferum, manus abſq; corpore.* Smierć tám niezbożnemu Krolowi credenſowáłá. Ták Theodoretus, ogniſty w brámie Ráyſkiey
miecz opiſuiąc/ mowi: *Spectra quædam, & ſimulachra, ad incuti-* Theodo-
endum terrorem, metumq; primis hominibus, in veſtibulo Paradyſi ret.
collocata, more agricolarum, qui in hortis, & ſatis, lineos deſigunt Heracl.
palos, laceris humanarum veſtium pannis obuolutos; vt eo terricula- Sirenen.
menti genere, aues à ſeminum & frugum paſtu deterritas arceant. Procop.
Odryſowáć chcąc/ mądry Pláto/ życie ludzkie/ od reki zá- Gazerus
czyna/ mowiąc: *Homines, vitam, quam à maioribus accipiunt,* apud Pe-
quaſi tædam ardentem poſteris tradunt. Syn/ odbiera od Oycá: á rerium.
ták/ ieden drugiemu *ſucceſſiuè* podáiąc/ iáko świece(*ſic tranſit glo-* Plato de
ria mundi,) gáſną; á pamiątká dogorzáley świece/ ieſt kęs po- legibus.
piołu / y ſwadu. Niecháy ſie dźiś Pánowie / filárámi Ziemſkiemi nazywáią; wnetże ozowie ſie Job iáki miedzy niemi: *Nec fortitudo lapidum, fortitudo mea, nec caro mea ænea eſt.* Nie

filáry/ nie alteże/ pámiatká ich/ ále obłok śmiertelny/ y gárść
Gen. popiołu. Powiedziáno im kiedyś: *Puluis es, & in puluerem re-*
uerteris. Hetmáni waleczni/ Oświeceni Xiażetá/ odwáżni y
meżni Kawallerowie Koronni/ pokázuia Herby/ ábo kleynoty/
krwawie od Przodkow nábyte; iáko to Nalecze/ Abdanki/ Ro-
gále/ Rożyce/ Szrzeniawy: ále pámiatká ich/ nie Rożá/ lecz
gárść popiołu. Y miecze Hannibalow Rycerskich/ popioł: y
pioruny meżnych Scipionow ogniste/ popioł: y niewody złote
Tymotheuszow/ iáko y złote synow Izráelskich ćielce/ sa popio-
Iob 13. łem: *Memoria vestra, comparabitur cineri & redigentur in lutum*
ceruices vestræ. Dla tegoć snadź Bázyli Swiety záprasza ná
Basil o- reuisia/ mowiac: *Circumspice eos, qui ante te sese splendoribus*
rat. de *efferebant. Vbinam sunt illi, qui Ciuilibus dignitatibus ornati erant?*
mart. *vbi Oratores? vbi Duces? vbi Dynastæ? vbi Tyranni? Nonne omnia*
puluis, nonne fauilla, nonne in paucis ossibus, memoria vitæ illorum
conseruatur? Słusznie/ tedy y madrze powiedział maż spráwie-
dliwy. *Memoria vestra, comparabitur cineri.* Insza versia tak
Iob 13. czyta: *Memoria comparabitur scriptaræ in cinere.* Objáśnia to Krol
Ps. 48. Izráelski/ temi słowy: *Vocauerunt nomina sua in terris.* Ten sie
ná ziemi miánował Miłościwym/ ow Wielmożnym/ támten
Ps. Oświeconym/ Wielebnym/ Przewielebnym; *Fauit spiritus eius,*
áliści *potentia* o ziemie; áliści Wielmożność szyie łamie; á o-
świecona iásność/ brudow kes zostáwiwszy/ wszczad gáśnie;
owa/ pod ćiemne śmiertelności ćienie/ nápada wszytko.

Sed omnes vna manet nox,
Horat. Et calcanda semel via lethi.

Olympus gorá/ o ktorey wspomniał Plinius/ pod Niebo
Plinius. wyniesiona/ ten osobliwy miáłá przywiley/ że zrysowánych ná
popiele/ ábo ná piasku liter/ nie tráciłá; części dla wysokości
swoiey/ nád zwyczay; części dla spokoyności/ y wolnego od
wiátrow mieysca. Stárożytna Ich Mćiow PP. Zawadz-
kich/ y Wielmożna Fámilia/ iest gora Olympem. Cnota ábo-
wiem/ pobożnościa/ odwaga/ nabożeństwem/ świátobliwo-
ściá

ściá/ sámych dochodzi Niebios. Ná tey gorze/ Jáśnie Jey M.
Pániey Heleny Zielinskiey cineres rozsypáne/ rozlicznym Cnot
Chrześciáńskich chárákterem y wzorem vpstrzone/ swego ná
wieki nie vtraca koloru. O iáko wysoki Dom/ w ktorym śmier-
telny ten opadł popioł; że áni zawistna y przećiwna fortuná/
tám gniewu swego niemoże zágnać; y owszem precz/ o nizine
złozem/ wichry swe łamiac/ y kruszac/ sámá sie w sobie gryść
muśi! Dom Ich Mćiow/ iáko sie rzekło/ gora Olympus. O/
iáko pod ta Gora przestrone/ wszerz y wzdłuż pole! Mogł-
by w nim ćwiczony iezyk/ godzine y druga zawodowáć po
Honorach/ odwagách/ świátobliwych przymiotách/ Já-
śnie Wielmożnego (by czásu pozwolono) Domu tego. Tu
virtutis ac pietatis studium: tu Stárożytność. tu odważni Ká-
wállerowie: tu przy sadách Sedziowie spráwiedliwi. Jedne-
go z ták wielu/ Jáśnie Wielmożnego Jego Mći Páná Janá
Zawádzkiego/ Woiewode Párnawskiego/ zacnego tey zmárłey
Mátrony Rodzicá/ przypominam: ktorego Oyczyzná miłá
obronca/ Senat Senátorem prawdziwym/ świátobliwe Try-
bunały spráwiedliwym Sedzia; obce nákoniec kraie szczęśliwym
Posłem vznáły. Swiecá w Koronie nászey/ iáko iákie słońcá/
przezacne rożnych Domow Fámilie: tá Cynozurá nászá/ pozor-
ny bieg swoy/ od wschodu swego áż do zachodu odpráwiwszy/
dobra noc Oyczyznie miłey iuż powiada. Zywym zacności Do-
mu tego świádkiem/ osobliwa opátrzność Boska/ że/ co niegdy
ze słońcem zá Jozuego vczyniłá/ tu przy południowey onego
ozdobie oporem stoi.

Miánowałem Dom Ich Mćiow wysoka Gora Olympus
názwána/ ktora że ták wysoka vrosłá/ nie dziw. Bo/ z wrodzo-
ney swoiey hoyności sypali ná vbogie/ sypali ná Klasztory/ Ko-
śćioły/ obrone y ozdobe Oyczyzny/ skárby y zbiory swoie; y ták
gore/ á gore wysoka vsypali: czego snadź żywym/ Klasztor nász
Swiecki/ Páńsko vdárowány/ zostáie świádkiem. Przystepu-
iac bliżey do rzeczy/ tu tego nie zámilcze. V inszych Narodow/

ziemiá

ziemiá rodzić wiec zwykła Pomoráncze/ Oliwki/ Cytryny/ Dá-
ktyle/ y winá : v nas záś w Polszcze/ przy rożnym ziárnie/ chmiel
tez nam ziemiá wydáie hoynie. Wiec/ iáko chmiel w gorzeby
nie szedł/ gdzieby go tyká gospodarz nie wspárł : ták y Fámilia/
żádnaby w Polszcze v nas nie vrosłá/ gdzieby sie kopi y wprzod
nie vielá/ y ná mieczu nie wspárlá. Azaż nie krwáwy miecz/
1: Reg. 18. Dawidá ná Krolestwo wprá wił? *Percussit Saul mille & David decem millia: quid ei restat, nisi solum Regnum?* Krol go Saul te-
mi przywitał słowy.

Z krwáwey niegdy wylatawszy ràny Szláchectwo swoie
Marius Roman, Máryusz/ táka rzecz do Senatu Rzymskiego vczynił: *Non possum P. C. Nobilitatis meæ antiquas imagines proponere: at possum Aquilas, vexilla, phaleras, cicatrices ostendere: hæ meæ sunt imagines, non hæreditate relictæ, sed magno sudore comparatæ.* Teć krwá-
Deduct: Nobilis we poczatki/ Szláchecie Domy/ zdawna miály. *Nobilis,* (we-
dług niektorych) *idem est, quod noscibilis, seu notabilis.* Znáczny
ná woynách/ expedycyách/ publikách; v wszytkich był *noscibilis.*
Ostrym żelázem v kogo przeoráne czoło/ v kogo cechowána ge-
bá/ táki v Dawnych był *notabilis.* Wymázawszy potym syllábe
Ta, co był przed tym *notabilis,* sta wał sie *Nobilis.* Nie insza prá-
wá Szláchtá/ do godnośći/ tylko krwáwey Bellony przycho-
dziłá droga: záczym też strasznymi/ y ogromnymi nieprzyiacio-
łom swoim bywali. Wasze owe nakryśláne/ Pánowie Pola-
cy/ twárzy/ ktore przy kieliszku płatano/ á háftowano ná bruku/
nie strászne są nieprzyiaćielowi/ nie strászne y szeregi násze/ ieżeli
kieliszkow miásto krotkich rusznic; vsárek miásto pistoletow y
bándoletow; kurowych sklenic/ miásto śmigownic; czár/ ro-
struchanow srebrnych/ miásto moździerzow: flasz y puhárow
pełnych/ miásto dział vżywáć bedźiećie: Raz to tylko flaszámi
woyne wygrano/ kiedy sie Gedeon przećiw Mádyánitom wy-
prawował: gdźie trzy stá tylko walecznych mężow z soba wźiá-
Indic. 7. wszy. *Dedit tubas in manibus eorum, lagenasq; vacuas, ac lampades.*
Prożnym tám flászom przyczytano wygrang. Żadna Fámilia
nie vro-

nie vrosłá/ ktora z krwáwym zá pásy nie chodźiłá Mársem. Je-
żeli ktora sámym sie podpieráiąc ięzykiem/ *in vertice Montis* v-
śiadłá; predko szwank odnośiła. Jeżeli ktora ná bystrym pior-
ku/ pod niebo wyleciáłá; troche coś pobuiawszy zá dnia/ ku mro-
kowi vpadłá. Jeżeli ktora ná bogátym stánelá worku; rozrzu-
tnego potomka raczką/ ábo wiec ják ważona fortuná/ z gruntu
ią wywaliłá. *Disperierunt omnes involuti argento.* Mieysce to Soph. 1.
Septuaginta Interpretes (iáko świadczy Hieronym Swiety) ták
tłumáczą: *Qui erecti erant in superbiam, & pauperes despiciebant,* 70. Interpræ:
ira veniente vastati sunt.

Dom Jch Mćiow Pánow Záwádzkich/ istotnym iest/ ná
ozdobe y podpore Oyczyzny Olympem. Czemu/ prosze/ y teraz/
Rodzonych tey zmárley nászey Jch Mćiow/ ná ostátniey iuż
Przezacney Siostry swoiey vsłudze/ tu nie widáć? Czyli/ iedyna
Siostrá/ nie miłá im byłá? Nie day tego Boże. Miła im Sio-
strá/ ále milsza Oyczyzná. Teraz ábowiem/ *inter suspiria & gemitus,* ácz żáłośni záśiadszy/ prawdziwemi sie iey synámi być
pokázuią: rády y obrony Seymowe/ swemi consultámi stáno-
wiąc. *A Patre Patriam.* Od Oycá Oyczyzne nazywamy: ták Plutar:
Cretenczycy/ *à Matre Matriam,* przezywali. Madrze Tullius: Cicero, Phip. 5
An potest cognatio propior ulla esse, in qua parentes etiam continentur?

Ták wysoka iest tá Gorá Olympus/ że lubo iuż Jey Mć
Páni Helena Zielinska/ wyrokiem śmierci obroćiłá sie w po-
pioł: swoich iednak Cnot rysowánych wiecznośćią nic nie
tráci.

Dom Jch Mćiow pánow Zielinskich/ Gorą Libánską
słusznie názowe. Tu ábowiem nieśmiertelne madrych Senato-
row/ y spráwiedliwych mężow Cedry/ iáko Pálmy obfite/ świą-
tobliwośćią známienite/ náyduie. Tu wolność Szláchecka/
iáko orzeł wysoko latáiący/ gniazdo sobie Vrzedámi Koronny-
mi sposabia/ y śćiele. Ten Orzeł ták wspániáły/ y wysoko o-
śiadły/ z gory ná gore bystro pogladáiąc/ y pátrząc; z Domu

Wyſokiego / ná Dom ſobie rowny / wdźieczna ozdobe Cedrowa z
Pánienke / cnota / obyczáymi / vroda / y vrodzeniem / zacna y ſłá-
Ezech: 17. wna / do Gniazdá ſwoiego / iáko *medullam Cedri* zánośi. *Aquila
grandis magnarum alarum, plena plumis & varietate, venit ad Liba-
num & tulit medullam Cedri, ſummitatem frondium eius auulſit,
& tranſtulit eam.* Noetyckie czáſy / y náder weſołe ná ten czás
ſtánely / kiedy tá Rozczká / w Wielmożnym Ich Mćiow PP.
Zielinſkich Domu / nie tylko źielona / ále też y kwitnaca / doyrzá-
Ierem. 11. ły wydáłá owoc. *Oliuam vberem, pulchram, ſpecioſam, fructife-
ram, vocauit Dominus nomen eius.* Oto / iáko czerw iábłuſzká /
Anielſka wdźieczney młodośći niewinność / tacza ſie w oczách
náſzych; nie znáiac / áni czuiac przygody / że mátke ſtráćiłá: á
tym godnieyſza condolentiey / że żáłoſnego Rodźicá / zá Oycá y
Mátke oraz wita.

Vincen: Ferar: lib: 9. Swieto było vroczyſte w Athenách / *Pomicarpium* ábo *Po-
milegium*, zwáne: á w ten tám czás owoce z drzewá zbierano.
W Domu Wielmożnego Ieg⁰ Mći Paná Stároſty / nie świe-
to ále ſmutná Feria dźiś záśiadłá: ponieważ nie iuż Iabłká od
Drzewá / ále Drzewo od Iabłek; Máłżonke od Máłżonká /
od Bráciey Sioſtre / Rodźićielke od Dźiatek / odćina; odćiá-
Ariſt. de coloribus, c. 1. wſzy / w proch y w popioł obracáiá: á zátym / te dwie Gory
wyſokie / ſmutney y ćiemney nocy / to ieſt żáłoby / płaſzczem o-
krywáłá *Omnia* (mowi Philoſoph) *combuſta nigreſcunt.* Wiel-
kiez to / á śmiertelne / ćiemnośći nocne / nic od Egyptſkich nie
Exod: 10. rożne / kędy *Nemo vidit fratrem ſuum, nec mouit ſe de loco, in quo
erat.* Ták pod okropnym śmiertelney nocy ćieniem / mieyſcá
ſwego nie vſtepuie żaden / ani przyiaćielá przyiaćiel vznáć mo-
S. Zeno Ver: że: *Intuere, & inſpice ſepulchra, ſi poteris diſcernere quis ſit Domi-
nus, quis ſeruus, quis diues: diſcerne ibi, ſi potes, plebeium à Rege,
virum fortem ab imbelli, decorum ab informi. Si ergò omnium ho-
rum memor fueris nulla tibi orietur elationis occaſio.* Iáko was ie-
dnák / tá śmierć okropná zmieſzáłá / y záſmućiłá, ták záś / pozor-
Iob 11. na bedźie Iutrzenká: *Quaſi meridianus fulgor, conſurget tibi ad
veſperam, & cùm te conſumptum putaueris, orieris, vt Lucifer.*

CZĘSC WTORA.

NArzekał niegdy rzewliwie / y niejáko z przekleſtwem / Iob
ſpráwiedliwy / mowiac: *Pereat dies, in quà natus ſum, &* *Iob 3.*
*nox, in qua dictum eſt: conceptus eſt homo. Dies illa vertatur in tene-
bras, nec requirat eam Deus deſuper, & non illuſtretur lumine, ob-
ſcurent eam tenebræ, & vmbra mortis, & occupet eam caligo, & in-
uoluatur amaritudine.* Alec / dáremnie / má noc ozdoby ſwoie / nie
tylko / że ieſt *mater Conſiliorum*, ale / że / czego iáſny dźień dene-
guie / to ona z oſobliwego fáworu ludźiom czyni. Dźień / wro-
dzona ozdobe gwiazdom bierze: noc / ácz ieſt ćiemná / iáſność
nam iednák przywraca / y one iákoby wſkrzeſzone z mártwych /
iáſnemi promieniámi odżywia / y zdobi. Rzadźi ſnadź Greckie
ono Pythágoreſowe *Paradoxon* vroſło. *Area Solem ne claudito.* *Pythag.*
Ktore iśćie / ſłuſznieyby nam do pogrzebow náſzych ſtoſowáć /
á ſtánawſzy nád tym Sárcophágiem żáłobnym *Areà Solem ne
claudito,* záwołáć. Alec krzywdeby Pániey śmierći w tym v-
czynił / ktoby iey to chćiał imponowáć / aby oná w śmiertelne
pudełká ſwoie / y trunny ſprochniałe / Bogoboyne pobożnych
ludźi (*qui in Domino moriuntur*) poſtepki / ſkłádáć miáłá. Iáko
bowiem ćiemna noc gwiazdy / ták śmierć / nieśmiertelne pobo-
żnych odkrywa cnoty. *Mors manifeſtabit omnia.* Tákie ieſt otym /
Rzymſkiego Orátorá zdánie. *Virtus per ſe lucet in tenebris, &* *Cic: pro Sex.*
*pulſa loco manet, ſplendetq; per ſe ſemper, nec vllis vnquam ſordibus
obſoleſcit.* Płáći iuż *effectiuè* powſzechny dług śmierći Bene-
dykt święty / áliśći świetna drogá / Niebieſkiemi ſplendorámi
vpſtrzona; o nim *elogium*, źiemi ſpuſzcza: *Hæc eſt via, quà di-* *In vita eius.*
lectus Domini Benedictus, in Cœlum aſcendit. Ludowiká Swie-
tego ćiáło / do lochow podźiemnych prowadza ognie Niebie-
ſkie / y pochodnie od ludźi zgáſzone zápalaia. Doyźrzał tego Iob
Bogomyślny / mowiac: *Quaſi meridianus fulgor, conſurget tibi* *Iob 11.*
ad veſperam, & cùm te conſumptum putaueris, orieris vt Lucifer.
Miſtyczne te słowá / Conceptem ſwym dowćipnym cribruiac

Grzgorz

Gregor. l. mor: 10. Grzegorz Swiety/ ták ie tłumáczy: *Peccatorũ enim lumen in die est, obscuritas in vespere: quia in præsentis vitæ felicitate attollitur, sed aduersitatũ tenebris in fine deuoratur. Iusto autem, ad vesperam meridianus fulgor surgit, quia, quanta sibi claritas maneat, cùm iam occumbere cœperit, agnoscit.*

Wołkom Annibálowym/ ktore sie/ na rogách swych zápálone snopki dźwigáiąc/ tą impreza zdobiły: *TERROR, & ERROR.* Wiele ich iest podobnych. Jáśnie Wielmożny/ Oświecony/ Naiaśnieyszy/ y inne tym podobne *speciosi* (iáko to bywá) *tituli,* są to snopki goráiące/ ktore nád głową látáiąc/ postráchem więc bywaią wielom. Boi sie poddány/ boi vbogi/ boi podczás y rowny; *Terror* to/ ále y *Error.* Rozumiesz/ że te złote rożki/ z głowy iego wyrosły; *Error,* Rozumiesz/ że snopki/ ná tey głowie są żete. *Error.* Rozumiesz/ że nigdy niezgasną;
Greg. ib. *Error. Peccatoris enim lumen in die est, obscuritas in vespere.* Jednym słowem.
Iob 21. *Erunt sicut paleæ ante faciem venti, & sicut fauilla, quam turbo dispergit.* Historya Pismá Bożego/ miedzy innemi tytułami/ dość iásnym/ Jobá Swiętego/ ozdobiłá tytułem:
Iob: 1. *Eratq́ vir magnus inter omnes orientales.* Lyránus czyta. *inter omnes Christianos.*
Lyra. zkąd wyczerpnąwszy táiemnice Dydimus/ ták mowi:
Dydim. in Catena sua. *Genere clarus inter omnes Orientales prædicatur, quoniam lucis, Deiq́ filii, à lucidis actionibus nuncupantur.*

Wielmożny Mćiwy Pánie Stárosto Ciechánowski/ każ te lámpy/ y te pochodnie/ ktoremiś ták hoynie/ zmárłey Małżonce twoiey Kátáphálk/ oświećić kazał pogáśić: niecháy ten ogień materiálny z oczu zniknie. Jáko bowiem gwiazdámi noc/
Iob 38. ták tá cnotámi ozdobiona Jutrzenká/ świeći. *Quasi meridianus fulgor, ad vesperam consurget tibi, & cum te consumptum putaueris, orieris vt Lucifer. Præcepit enim ortum diluculo, & ostendit Auroræ locum suum.*

Aurora.

W Domu Jáśnie Wielmożnego Jego Mći Páná Woiewody Párnáwskiego/ y miedzy Rodzonymi swemi/ wdzięczna to byłá Jutrzenká/ kocháná/ y miła wszytkim. *Quasi aurora consurgens, & progrediens.* według owego Pismá. *Iustorum semita, quasi lux splendens procedit, & crescit vsq́ ad perfectã diem.* Nie ták/ iáko więc oni wyrodkowie/ ktorzy y cnoty y życia Rodzicow swoich zacnych/ podány sobie modeluß/ depcą/ y ácz z Orlego wywiedźieni gniazdá/ nocnemi sie iednák nietoperzámi/ y puhaczámi stawaią. Często ná tákich Oyczyzná miła sarka/ a częściey żáłośni Rodzicy nárzekáią/ y płaczą.

Augustus Cesarz/ ná niepe słusznych niegdy boleiąc synow/ o nieprzystoynych corkach z żáłością mawiał. *O vtinam cœlebs vixissem, orbusq́ periissem.* *Max. Serm. 23.* Odrzuconego tákże niegdy od łáski syná/ kocháiąca Mátká w przyiaźn Oycowską/ chcąc wśrubowáć/ powabnych słow owych zażyłá. *Tuus, & meus, est filius.* Plunąwszy Oćiec ná ziemie tymi słowy stucznie iey złożył: *Et hoc ex me est, at non vtile.* O gdyby przez przetak godziło sie Rodzicom przesiewáć/ záwołáłby nie ieden Oćiec/ nie iedná mátká musiáłá: *& hoc ex me est, at non vtile.* Wielmożna Jey M. Páni Helená zielińska/ w przezacnym Rodzicow swoich Domu/ z námienitym miedzy Rodzonemi swemi/ á nieodmiennym iest *fulgorem.* Jáko bowiem noc/ iedyną sie nabárziey szczyći/ y zdobi Jutrzenką: ták oná miedzy Rodzonemi/ w Domu Oycowskim/ iedyną bywszy śiostrą/ *vicinia præsentium* oświecáłá. Miedzy Zakonnemi potym Siostrámi/ z woley Rodzicow swoich stánąwszy/ tym iáśnieyszego sobie/ wszelákiey pobożności splendoru/ przyczyniłá: Z prawdę słusznie iey *Lemma* owo dźiśia służy. *Aurea hora.* *Ioann. Carth.*

Aurea hora.

ZLota to byłá godziná/ kiedy ná Oryzont Ich Mćiow Pánow Zielińskich/ nowy wstąpił Oryon! y one po Rodzonym niedawno ziemi oddánym ćienie przez rozpędził. Zá dáwnych Pogan/ Imie to/ początek swoy wźiełó: *Hora*, Imie to było iedney szczegulney z Bogin Rzymskich Boginiey/ ktora dla osobliwey piekności swoiey/ názwána iest *Hora*; po nászemu Godziná. Rozumieli ią być Romulusza fundatorá Rzymskiego żona; po śmierći onego (iáko oni báią) do niebá wźieta/ y *Hora* názwána: co się z tego Wierszyká pokázuie:

Ennius in sua Æneid. Te Quirine Pater veneror, Horamq; Quirini.

Puszczam ná stronę/ wiele innych Pogáńskich wymysłow/ y báśni/ ktore iáko nie záwsze pewne/ ták też/ y mniey potrzebne być sądzę. W Szwedzkim Brewiarzu Kośćielnym/ nowy Canzon/ w Hymnie Iutrzenney Brygićie Swiętey przypisány/ czytam:

Hora consurgit aurea,
Lux absque nube rutilat;
Regna gaudent æthera;
Mundus applaudens iubilat.

Wielmożna Iey M. Páni Zielińska/ złota to byłá godziná/ ktora/ iákoby cztery quadránse/ Synaczkow czterech/ w Wielmożnym Małżonká swego Domu zostáwiłá. Zostáwiłá cztery iákoby żywioły/ z ktorych *omne viuens*; cztery iákoby części świátá/ z ktorych *totum Vniuersum* iest złożone; iákoby cztery narożniki gruntowne/ ná ktorych przezacny Dom Ich Mśćiow PP. Zielińskich vtwierdzon będźie. Do tey powieśći moiey skłania się Krol Arágoński Edwárdus/ ktorego życie swoie ostátnim iuż periodem pieczetuiącego/ Marszałek Koronny/ ostátecznie żegnáiąc gdy pyta; nieżalli mu było od ták bogátych/ y ozdobnych Pałácow/ ná inny się świát przenośić: Podnioższy Krol rękę y ná dźieći wskázuiąc/ táki dał respons: *Ista pignora, erunt mihi eburnea palatia in quibus habitabo, quoad ista erunt: hæ possessiones meæ erunt, ex quibus sine vllo labore, percipiam fructum, & quæstum.* Wielmożna J. M. P. Helená Zielińská oddáwszy duszę niebu/ á ćiáło ziemi/ w szytek Persony swey memoryał/ kochanemu Małżonkowi swoiemu/ te cne *Pignora* presentuiąc; na mieyscu swym zostáwuie. Godná záiste pochwały tá Godziná/ ktora niepożyczálna/ ale własna/ według oney sentenciey/ iásnieie ozdobą: *Quicquid corpori aliunde aduenit, spolium est, & præda alienæ formæ: suo fulgere, magnificum est.* Vćiśnione kiedyś pospolitym iuż niem godźiny/ quadránsámi y minutámi vbroione powstały: tá iednák się miedzy niemi ználazłá rożnicá/ iż iedne się názbyt długim/ drugie záś názbyt krotkiem/ toczyły traktem. pytane słuszney dissonantiey oney przyczyny odpowiedźiały z płaczem: Te ktore Olbrzymskiey są statury/ á iákoby się bezgránicznie być zdadzą/ owe to są godźiny/ ktorych się/ niektore Pánie bryzuią y stroią/ gładkośći w twarzách swoich/ *mediis illicitis* szukáiąc/ ktorych snadź Małżonkowie/ przy dźiennych deliciách/ wzbytach swych zwykłych/ według onego Pismá; *Nondum venit hora mea.* zosypiáią. Owe záś/ ktore Kárletom są podobne/ te tám są/ ktorych się modlą/ dobre y zbáwienne vczynki czynią/ y o wiecznośći (ácz *raptim*) myślą.

Eduar: Rex Arag.

R. P. Oliuer.

Aula breuis tunicas & breue carmen amat,

Krotka Msza/ nie długie kázánie: to po ich plecách. By leszcze y tego dokázáć mogli/ aby Paćierz skroćili; ktory więc to wołániem/ to rozmową/ to żártami/ te śmiechem/ skrácáć zwykli/ stáliby się Thespisionámi z Soleonow. pobożnie ktoś powiedźiał:

Plutar. l. de sera numinis vindic.

Exeat ex Aula, qui cupit esse pius.

Tá/ wiekuistney godná pámięći/ Mátrona/ máłe godźiny do zabaw/ y świeckich vćiech/ wielkie do nabożeństwá y modlitwy/

twy/ iáko druga Rebekká/ miáłá. O ktorey Chryzostom S. Izááckowe opisuiąc wesele/ ták zostáwił: *Nusquàm superflua illa, & inutilia, nusquàm diabolica pompa, nusquàm cymbala, & sathanica illa conuiuia, & scommata omni obscœnitate plena: sed omnis honest... is sapientia omnis bonitas.* Zywym/ nabożeństwá y vmártwienia tey Paniey pobożney/ świádkiem/ iest *Aurora*; ktora sie od iednego Doktorá názywa: *Aura rorans.*

Chrysost. hom: 48. in Gen:

Isid: lib: Ethym.

Aura rorans.

ZE dwu miár/ Oblubienicá Páńská/ Oblubienicá swego wychwala/ gdy mowi: *Cincinni eius pleni sunt guttis noctium*, to pierwsza. Wtorá/ z: *Manus eius tornatiles aureæ, plenæ hyacinthis.* Wdzięczny/ oboiey tey pochwáły present/ oddáłá tá zmárła Páni; bliźniemu/ y Bogu. Te dobroczynność iey/ ktora szczodrze/ y hoynie/ vbogim/ potrzeby ich suppeditowáłá/ wyświádcza iuż *Aura rorans*: chłodnemi bowiem obfitych iáłmużn swoich kroplámi pośiłáłá szpitale/ Kośćioły/ Klásztory Zakonne; z Károlem iákoby/ Fráncuskim niegdy Krolem/ symbolizuiąc/ ktory ták zwykł był mawiáć: *Iam diù dexteram meam Ecclesiæ dedicaui.* Nic nád to milszego niemáiąc/ iáko gdy vbogich Kápłánow w Domu swym widał/ y witał. (złote to rece ktore tákiemi opływáią skárbámi; o ktorych ieden ták powiedział: *Aromatica sunt, & fluentia; plena sunt, quæ de charitatis plenitudine procedunt.* Oddáłá y Bogu/ co iemu należáło/ kiedy do nabożeństwá/ osobliwie Piątkowego/ nic iey zgołá zágrodźić nie mogło: ále iáko druga Mágdálená pokutuiąca/ zápomniáłá byłá boiáźni wszelkiey/ zápomniáłá vćiechy/ zápomniáłá nákoniec wszytkiego, dla tego sámego/ ktorego szczegulnie miłowáłá: przy ostátnim zgonie swym/ z protestácyámi wiáry świętemi/ y innemi Aktámi tu służącemi/ z wielką skruchą z płáczem/ pásk iem Swiętego Fráncisz ká sámá sie przepásáwszy/ á Sákrámentá Kośćielne z gorącym nabożeństwem przyiąwszy;

Cant: 5.

Boterus

Gilibert. serm: 39. in Cant.

iąwszy; gdźie *factum est cor eius, tanquam cera liquescens, & Anima eius liquefacta est, vt locutus est ei sponsus,* Septuazinta Interpretes, ták tłumácza: *Anima eius egressa est in sermone eius.*) ostátnie świátu temu *Vale*, świątobliwie oddáłá/ á ná inszy sie dźień/ o ktorym w Piśmie: *Melior est dies vna, in atriis tuis, super millia.* w łásce Bożey przeniosłá: *Aurora quotidiana finis est præteritæ noctis, & initium diei sequentis.* Otoż máćie: *Quasi meridianus fulgor, consurget tibi ad vesperam, & cùm te consumptum putaueris, orieris vt Lucifer.*

Ps. 21. Cant. 5. 70. Interpr. Ps. 83. Rupert. in Cant. lib. 6. Iob 11.

Miedzy inemi własnośćiámi też niepośledniey sza Iutrzenká sie zdobi/ że iest *Finis præteritæ noctis, & initium diei sequentis.* záczym áni názbyt iásna/ áni názbyt ćiemna być muśi. Ná podeyrzánym fundámenćie/ odnośły kiedyś pochwałe Stározakonne Białegłowy. *Viderunt* (mowi Pismo) *Ægyptij Mulierem pulchram nimis*; a tá byłá żoná Abráhámowá/ Rebeká rzeczona; v zdroiu przy fontánie/ *Puella decora nimis.* Iáko y o Abysag Sunámite/ Dawidowi iuż zgrzybiáłemu nárćioney/ w tymże Piśmie czytamy. *Erat autem puella pulchra nimis.* Co iest dla Bogá? Dawne iest przysłowie: *Ne quid nimis Virtutes enim* powiedźiał wielki w Kośćiele Katholickim Doktor/ *in medio sunt, & nimietas in vitio.* Niebespieczny to iest Tytuł. Będźieli Páni Małżonká/ *nimis prudens*, iuż tám błąd: bo *inverso ordine*, rzeczy iść muszą: *á ordo inversus, ordo est reprobus.* Będźieli *nimis pulchra* obawiáć sie żeby więc pożyczánych nie záżywáłá kolorow. *Fugiant* (nápomina Cypryan S.) *castæ virgines, & pudicæ, incestarum cultus habitus impudicarum, lupanarium insignia, ornamenta meretricum.* Sławny był niegdy záwołány wiele pań/ w Greckiey zgromádzonych Bánkiet/ ná ktorym/ dla zobopolney vćiech: pewne z nich koleyne záczynáły igrzyská. Iedná z nich kompánki swoie ná twarzách málowáne postrzegszy/ sámá szczegulna bez nábytych będąc fárby kolorow: táka ie niespodźiana zágadłá finta. Ze ná mie koley/ cokolwiek ia czynić będe/ toż y wy/ proszę/ nieoćiągáiąc sie námniey/ z emną czyncie.

Rupert. vbi sup. Gen 12. Gen. 3 Reg. 1 Hieron. in c. 10 Ebcl. Cypr. l. de discip. & habitu virg. tom. 2.

Wnet

Wnet zátym dopádszy wody / omywa twarz swoię: á ztąd pie- kniejsza się osťáie: co też y drugie one wpulsárbowáne / ták brudne / y szpetne się ostáły: że ie lárwámi rácżey / á nie Pániámi osádził Greczyn. Ná wászych ziázdách zwyczáynych / ktoż- kolwiekby fortelu tego záżyć zechćiał / o iákby wiele z nádobnych Mátron: brudnych / y nieglancownych náczynił. *Quid*
S. Damianus ad Planc. *sit caro, doceat caro: quod luè perhibet mortua, testetur & viua.* Wielmożna Jey Mść Páni Stárościna / áni się wydawałá / zá *nimis pulchram* áni zá *nimis prudentem.* Wiedziáłá abowiem / że *medium tenuêre beati.* Więc y z Hyeronymá ś. one wyczerpnęłá
Hieron. in Epist. byłá náukę: *Illa sit pulchra, illa amabilis, illa habenda inter socias, quæ nescit se pulchram esse, quæ negligit formæ bonum, & procedens ad publicum, non pectus & colla denudat, nec pallio denudato ceruices aperit, sed quæ celat faciem, & vix vno oculo, qui viæ nuntius est, patente ingreditur.* W tym tylko [że ták rzekę] *ad nimitatem accessit*, że *nimis immaturè*, przez śmierć odbieżáłá swoich.

Poiedynek Anyołá z Jákobem Pátryárchą / Xięgi Rodzáiu / pod czás wschodzącey Jutrzenki / nam opisuią: ná ktorym / dwie ią rzeczy / vwáżenia godne / znáyduię: Ránę wprzod. *Tetigit enim neruum fæmoris eius, & statim emarcuit.* A potym
Gen. 89. *successiuè* Błogosłáwieństwo: gdźie Jákob Anyołá zá bárki trzymáiąc / wołá nań temi słowy. *Non dimittam te, donec benedixeris mihi.* Pobożna Mátrono zmárła / zrániłáś dziś żáłośne / osieroćiáłego Małżonká twego serce / rozkwiliłáś wrodzony bráterskiey miłośći affekt; krwáwe łzy vbogich Bráciey Swiętego Fránćiszká / z oczu ich wyćisnęłá; Czeladce / y Poddánym twym / Swiątobliwa Mátrono / gorzkich lámentow przyczyną będąc / odchodźisz od nás.

A ták iuż / pobożni / y świątobliwi Kápłáni / przy tym żáłosnym Jutrzenki nászey iásney záchodźie / obfitego z strony Boskiey Błogosłáwieństwá / pozostáłym vżyczćie dziatkom: vżyczćie y zmárłey / ktora się pod źiemne lochy wybiera od nás / Do-

Dobrodźieyce nászey / pożądánego przez winne *suffragia* pokoiu. Zyczćie iey y wy / w tym zacnym gronie / tu zgromádzeni powinni / áby Zastępow Bogá / Duszá iey świątobliwa; twarzą w twarz oglądáłá.

Ciebie záś / Auditorze Przezacny / Anyelska oná iuż Przemową żegnam: *Dimitte me: iam enim ascendit Aurora,*

Amen.

W WARSZAWIE,

W Drukárni PIOTRA ELERTA K. I. M. Typográphá,

